

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

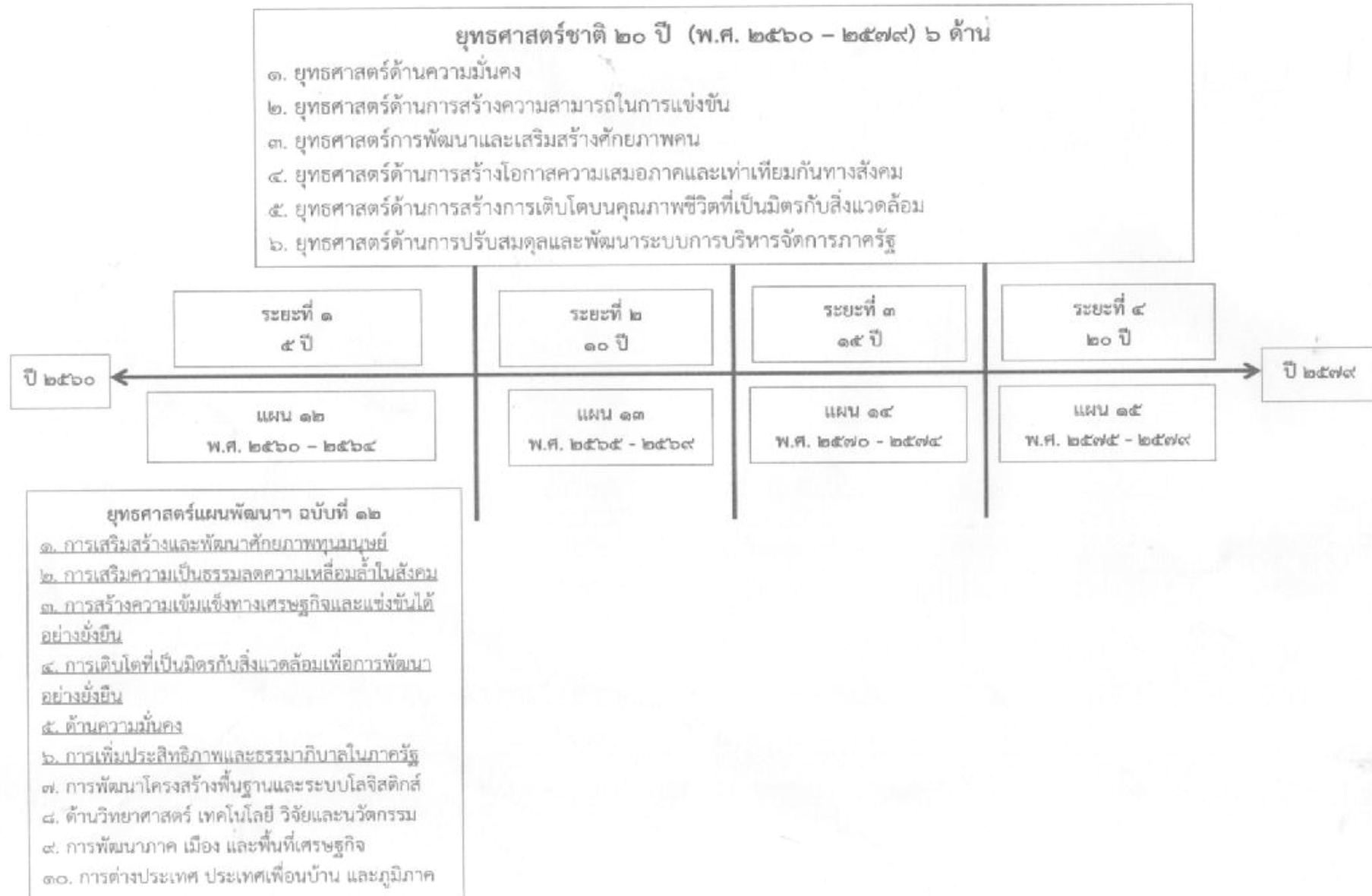
1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศ มีขีดความสามารถ ในการแข่งขัน มีรายได้สูง อยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทาง การพัฒนาในระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 -2579) ต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ได้แก่

- (1) ยุทธศาสตร์ ด้านความมั่นคง
- (2) ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (3) ยุทธศาสตร์ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (4) ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (5) ยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (6) ยุทธศาสตร์ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติ ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงทางและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

วิสัยทัศน์

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุก
ระดับทั้งประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคลและมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม
สิ่งแวดล้อมและการเมือง

ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็น
ศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่
ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง
ครอบครัว มีความอบอุ่น

ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิตมีงานและมีรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีที่อยู่อาศัยและความ
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหารพลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

ประเทศไทยมีความขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง
ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและนอกประเทศสร้าง
ฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต
การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทาง
การเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง
เป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิน
ความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่
ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้นคนมีความรับผิดชอบต่อ
สังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนร่วม

มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการ
พัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี 2579 : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่...

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคง เป็นจุด
ยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมี
ระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคม และความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทย
มีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดการคำนวณรากฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่
เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มี
เสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน
เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี 2579 และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วโดย

- ภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย
และเป็นฐานการผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนา
ให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคเอเชีย เช่น
ศูนย์กลางการผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการ
ผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การ
ขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่
การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของ
ภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษา
นานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคตมีความ
พร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการ
เปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบเป็นรากฐานที่มั่นคงของ
ชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อันตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการ
สร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึงไม่คอร์รัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมี
คุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการ
ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำมีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม
กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนด
วิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ให้ใช้หลักปรัชญา
ของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดย
วิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนด
ทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความ
มั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของ
ประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic positioning) เป็นการกำหนด
ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศ
รายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง และโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็น
ชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย
แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สหรัฐอเมริกา) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สหรัฐอเมริกา) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนการเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมการซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณา

พันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตการบริโภคโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโต การท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุม กิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐาน การท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้ง ส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคริสต์เตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้าง ความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวใน 3 มิติภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่ง เชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอด เทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้ง ภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงินและโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทาง การค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญา และการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การ ประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคม ขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดย **ช่วงวัยเด็ก**ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน **วัยเรียน วัยรุ่น** ให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ภายใต้อุปสรรคที่เป็นพหุวัฒนธรรม **วัยแรงงาน**ให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ **วัยสูงอายุ**มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(1) **ปฏิรูปการบริหารจัดการทางการศึกษา** โดยปรับระบบการบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) **ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา** เพื่อเพิ่มคุณภาพประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการ จัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(3) **พัฒนาคุณภาพครู**ทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ (4) **ปฏิรูประบบการเรียนรู้** โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้

ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ และการใช้ทรัพยากร และการส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะสมกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสดำเนินการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย

(1) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ

(3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

การสร้างความสะดวกในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พ.ร.บ. ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ... และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

การรองรับการเชื่อมโยงคุณภาพและความเป็นเมือง

การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นเป็นต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ

การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทย และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยและประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

การสร้างความสำเร็จเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การรักษาทุนทางธรรมชาติเพิ่มเติมเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤติ สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียน และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทาง

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศน์ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

การสร้างความปลอดภัยในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางในทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงเข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัด แต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

การสร้างรูปแบบการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมสามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพสร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 ภาพรวมแนวทางการพัฒนาภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนก้าวสู่เป้าหมาย “อีสานพึ่งตนเอง” โดยเป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง มาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์ และเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและเอทานอลของประเทศรวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์อารยธรรมขอม วัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ

1.3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ปี (พ.ศ. 2561-2564)

วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 (Vision)

“เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ และการเกษตรปลอดภัย ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

ศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง การเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ พัฒนากลุ่มจังหวัดฯ ให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม โดยมีความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี เดินทางสะดวก มีระบบสาธารณูปโภคที่มีมาตรฐาน มีการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งจะนำไปสู่การกระจายความเจริญและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ หมายถึง การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ โดยมีการผสมผสานเรื่องราวของประวัติศาสตร์ อารยธรรม ประเพณี วัฒนธรรม เข้ากับการท่องเที่ยว เพื่อถ่ายทอดเรื่องราว (Story) สร้างจุดขายที่น่าสนใจในการท่องเที่ยวให้กับกลุ่มจังหวัดและสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น ให้เกิดส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเอง

การเกษตรปลอดภัย หมายถึง การพัฒนากระบวนการทางการเกษตร ตั้งแต่วิธีการทำการเกษตร ขั้นตอนการปลูกผัก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวผลผลิต การเก็บรักษาผลผลิต ตลอดจนการแปรรูปให้ปลอดภัยจากการใช้สารเคมีและสารที่เป็นอันตรายต่อร่างกายอย่างเฉียบพลันให้มากที่สุด และต่อยอดพัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ที่เป็นเกษตรอินทรีย์ในทุกกระบวนการผลิตในอนาคต

เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง หมายถึง การพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ และการเกษตรปลอดภัย ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ซึ่งเป็นที่ตั้งในพื้นที่ ที่เรียกว่า

“อนุภูมิภาคุ่มน้ำโขง” จะต้องมิติศทางการพัฒนาไปในแนวทางที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อาทิ การพัฒนาเศรษฐกิจจะต้องส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ ธุรกิจ มีความรับผิดชอบต่อสังคมให้มากขึ้น มีระบบจัดการสิ่งแวดล้อม น้ำเสีย มลพิษทางอากาศ เสียง มีสถานประกอบการที่ได้รับรองมาตรฐานสิ่งแวดล้อมมากขึ้น มีการก่อสร้างอาคารที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์จะต้องส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว มาทิ้งขยะ หรือทำลายสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต้องคงความเป็นสภาพแวดล้อมเดิมให้มากที่สุด และต้องไม่เกิดผลกระทบ ต่อทรัพยากรธรรมชาติ และการเกษตรปลอดภัยจะต้องไม่ทำลายสมดุลธรรมชาติ ไม่ใช่ปุ๋ยเคมีทำลายดิน แหล่งน้ำ ป่าต้นน้ำ และนำเทคโนโลยี นวัตกรรมเข้ามาช่วยให้สามารถลดการใช้ทรัพยากรที่สิ้นเปลือง ตลอดจนสามารถนำทรัพยากรกลับมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่ เป็นต้น

พันธกิจ (Mission)

1. สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าการลงทุนของภาคเอกชน และ SMEs เพื่อให้ภาคเอกชนและผู้ประกอบการ SMEs มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน มีการพัฒนาที่เชื่อมโยงจากภาครัฐสู่ภาคเอกชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เป็นหลัก
2. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น ความเหลื่อมล้ำทางสังคมลดลง มุ่งกระจายรายได้ พัฒนาแรงงานให้มีทักษะ มีความรู้ มีฝีมือ และมีผลิตภาพการผลิตสูงขึ้น ส่งเสริมการท่องเที่ยวและฟื้นฟู อนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร เพื่อให้ประชาชนหลุดพ้นจากความยากจน และสามารถพึ่งพาตนเองได้
3. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าภาคการเกษตรให้มีความรวดเร็ว และปลอดภัย และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรมและประวัติศาสตร์ เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน และให้ชุมชนได้มีบทบาทในการบริหารจัดการได้ร่วมเป็นเจ้าของการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างยั่งยืน
4. พัฒนาทุนมนุษย์ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เป็นแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญ เสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว การตลาด การผลิตและการลดต้นทุนการผลิตในภาคการเกษตร
5. การกระจายรายได้สู่ชุมชน ส่งเสริมการตลาด OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างสังคมเมืองกับชุมชน สร้างการพึ่งพาตนเองให้กับชุมชนท้องถิ่นเพื่อหลุดพ้นจากความยากจน
6. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ซึ่งเป็นฐานการผลิตของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น เพิ่มมูลค่าการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน สร้างโอกาสในการอาชีพ และสร้างงานและความมั่นคงด้านรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่และลดการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่เมืองหลวงและภูมิภาคอื่น
7. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ต่อยอดการผลิต และลดต้นทุนภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ตลอดจนนำมาใช้เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลของระบบนิเวศน์ พัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ ตลอดจนสามารถใช้เทคโนโลยีและความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
8. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคืนความสมบูรณ์ของป่าไม้ แหล่งน้ำ ดิน อากาศ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ประมง ปศุสัตว์ ป่าดงสาธิต รวมทั้งการใช้ทรัพยากร อย่างคุ้มค่าในด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร บนพื้นฐานการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม

1. สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวมากขึ้น ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ และหลุดพ้นจากความยากจน
2. ทุกภาคส่วนมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
3. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น
4. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ โดยเป็นสินค้าเกษตรปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิต และการบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มุ่งเน้นการสร้างความเข้มแข็งและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน การสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการ นักลงทุน และ SME ควบคู่ไปกับการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ กระจายรายได้สู่ชุมชน ส่งเสริม OTOP และวิสาหกิจชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

1. เศรษฐกิจมีการขยายตัวมากขึ้น
2. ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น
3. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
1.อัตราการขยายตัวมูลค่า ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	4	4	3.5
2.มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด เฉลี่ยต่อหัวที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	3	3	3
3.โรงงานอุตสาหกรรมได้รับ การรองรับมาตรฐานการ จัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	4	4	3.5

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

1. กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยกลไกการตลาด ส่งเสริมการค้าและการลงทุนยกระดับผู้ผลิต

ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้น ควบคู่ไปกับการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

(1) พัฒนาความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการตลาด คู่แข่งทางการค้า กลยุทธ์ทางการตลาด และวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายในการขายสินค้า ให้กับผู้ผลิต ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน OTOP และกลุ่มเกษตรกร เพื่อให้สามารถค้นหาจุดขาย ความโดดเด่นของสินค้า การเพิ่มมูลค่าทางการตลาด การลดต้นทุนการผลิต ฯลฯ ตลอดจนส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลดต้นทุนการผลิตให้กับผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดช่องทางการตลาดระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค

(2) พัฒนาทักษะความชำนาญให้กับแรงงานในสถานประกอบการ และแรงงานอิสระ ให้มีความสามารถ มีศักยภาพในการทำงานให้กับสถานประกอบการมากยิ่งขึ้น เป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการและได้รับค่าแรงที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ

(3) เชื่อมโยงเครือข่ายคู่ค้าทางเศรษฐกิจ การค้าและการบริการ กับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และอาเซียน และปรับโครงสร้างการตลาด (Market Restructuring) โดยขยายฐานนักลงทุนและนักท่องเที่ยวกลุ่ม High value ซึ่งเป็นระดับกลาง-บน มีการใช้จ่ายสูง

(4) ยกระดับและส่งเสริมการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมการจัดประชุมและนิทรรศการทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ (MICE) ส่งเสริมการสร้างสรรคสินค้าและบริการชุมชน OTOP ให้โดดเด่นและมีคุณค่า พัฒนาเชื่อมโยงสินค้าทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ภาคอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวตลอดจนเชื่อมโยงการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน (ASEAN Connectivity) ตลอดจนพัฒนาและสร้างภาคีเครือข่ายกับจังหวัดต่างๆ ของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การแลกเปลี่ยนความรู้ทางการตลาด

(5) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในกระบวนการผลิต การบำบัดและการกำจัดของเสียด้วยการบริหารจัดการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการยกระดับสถานประกอบการให้ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือสากล อาทิ 14000, 14001, (EMS)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณี ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าให้กับการท่องเที่ยวให้โดดเด่นมีจุดขายในด้านอัตลักษณ์ มีการเชื่อมโยงเรื่องราวที่เกี่ยวกับอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณี ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ที่มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและปลอดภัย

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

1. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น
2. ธุรกิจโรงแรม ที่พัก และชุมชน มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
1.รายได้การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	4	4	3.5
2.อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	3	3	3

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ยุทธศาสตร์กลยุทธ์ที่ 2

1. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อ

เชื่อมโยงการคมนาคมทางรถยนต์ ระบบขนส่งมวลชน รถไฟรางคู่ และเครื่องบิน ให้สามารถเดินทางเชื่อมต่อกันได้โดยมีความสะดวก รวดเร็ว และมีมาตรฐานความปลอดภัยที่สูงบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ซึ่งจะเชื่อมโยงกับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญต่างๆ โรงแรม ร้านอาหาร แหล่งชุมชน ตลอดจนเชื่อมโยงการเดินทางไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างสะดวกสบาย

2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่มีจุดขายหรือ Land Mark ของสถานที่

ท่องเที่ยว

(1) ก่อสร้างสิ่งสนับสนุนจุดขายหรือ Land Mark ด้านการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่ม

จังหวัดเพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง ความปลอดภัยในการสัญจรของนักท่องเที่ยว ตลอดจนบริการด้านการให้ความช่วยเหลือด่วน การสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพเพียงพอ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา หอพักน้ำ ระบบสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวให้เพียงพอ

(2) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสร้างระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ของสถานที่ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ฟื้นฟูแหล่งธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากร ป่าไม้ ดินน้ำให้อุดมสมบูรณ์ เพื่อรักษาและสร้างความสมดุลของระบบนิเวศน์ ให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงามร่มรื่น มีทัศนียภาพที่สวยงามและยั่งยืน โดยยังคงสภาพของลักษณะภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ดั้งเดิมไว้ให้มากที่สุด

(3) ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึก และการให้ความรู้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เพื่อให้นักท่องเที่ยว

และชุมชนรู้จักวิถีการอนุรักษ์ และรู้จักหวงแหนทรัพยากร โดยใช้สื่อประเภทต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ Internet โดยนำความรู้ด้านการอนุรักษ์เผยแพร่ให้กับประชาชน เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับทรัพยากร

3. ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างรายได้ทางด้านการท่องเที่ยวและการกระจายรายได้สู่ชุมชนบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1

(1) ส่งเสริมการสร้างคุณค่าให้กับชุมชนท้องถิ่น โดยผ่านวิธีการถ่ายทอดวิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณี ดั้งเดิมของชุมชน สนับสนุนการจัดกิจกรรมที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ชุมชนท้องถิ่น และให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

(2) พัฒนาและสร้างคุณค่าให้กับสินค้า ผลิตภัณฑ์ของชุมชน OTOP เชื่อมโยงกับอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณี ของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน และสามารถสร้างจุดขายกับสินค้าเพื่อแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆได้

(3) พัฒนาและฝึกอบรมผู้ประกอบการท่องเที่ยว ไกด์ มัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้มีความสามารถในด้านภาษาต่างประเทศที่จำเป็น และส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดอัตลักษณ์ในพื้นที่ของตนเอง เป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ทั้งทางด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม สามารถอธิบายเรื่องราวในท้องถิ่นและภูมิปัญญาพื้นบ้านได้ ซึ่งจะทำให้เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นและสามารถแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว เกิดความประทับใจได้

(4) ประชาสัมพันธ์และโฆษณาการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด ผ่านทางสื่อโซเชียล เน็ตเวิร์ค เว็บไซต์ แฟนเพจ นิตยสาร ททท. รายการโทรทัศน์ ฯลฯ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวและปลูกกระแสความภูมิใจในความเป็นไทยและดำรงไว้ซึ่งวิถีไทย

(5) ส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มเป้าหมายได้ โดยใช้แอปพลิเคชันและสมาร์ทโฟนเป็นเครื่องมือเชื่อมต่อการสื่อสารไปยังนักท่องเที่ยวโดยตรง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : เพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแข่งขัน

มุ่งเน้นสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร ด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาใช้ในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต สนับสนุนปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร การแปรรูป ลดต้นทุนการผลิต และส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยและก้าวเข้าสู่เกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

1. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการขยายตัวมากขึ้น
2. แปลง/ฟาร์มผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภคมีจำนวนมากขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

ตัวชี้วัด	หน่วย	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2561- 2564
1.อัตราการขยายตัวภาค การเกษตรที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	3	3	3
2.จำนวนแปลง/ฟาร์มผลผลิต ทางการเกษตรที่สำคัญที่ได้รับ ใบรับรองมาตรฐาน GAP (Good Agriculture Practices) เพิ่มขึ้น	ร้อยละ	3	3	4	4	3.5

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อสนับสนุนภาคการเกษตร ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

(1) พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำในแหล่งพื้นที่สำคัญเพื่อการชลประทานของกลุ่มจังหวัดและสนับสนุนการก่อสร้างศูนย์ปฏิบัติการทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการผลิตและแปรรูปเพิ่มมูลค่าอย่างพาราและมันสำปะหลังไปสู่เอทานอล เพื่อใช้ในภาคอุตสาหกรรม อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมปิโตรเลียม การแพทย์ และสาธารณสุข เป็นต้น

(2) ส่งเสริมให้มีศูนย์กลางการค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ควบคุมไปกับการเชื่อมโยงเครือข่ายการเกษตรกร สถาบันการเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรปลอดภัย สินค้าเกษตรที่ได้รับรองมาตรฐาน GMP และต่อยอดไปถึงระดับการรับรองระบบการเกษตรอินทรีย์ IFOAM

2. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการตลาด และยกระดับภาคการเกษตรสู่การเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

(1) ส่งเสริมให้เกิดการใช้เทคโนโลยีการผลิตและนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาช่วยให้การผลิตมีประสิทธิภาพ ได้สินค้าที่มีมาตรฐานและมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการการเพาะปลูก กระบวนการเก็บเกี่ยว กระบวนการผลิต และกระบวนการแปรรูป ที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

(2) พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่มีความปลอดภัยและลดการเสี่ยงภัยกับอุบัติเหตุและสารเคมี ลดการใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมีกำจัดศัตรูพืช โดยใช้อินทรีย์เข้ามาใช้ในระบบการเกษตรให้มากที่สุด อาทิ การศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการดิน (Soil management) พลังงานคาร์บอนอินทรีย์ (organic carbon energy) เพื่อเปลี่ยนการเกษตรดั้งเดิมสู่ระบบเกษตรอินทรีย์ในอนาคต

(3) พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตอาหารและภาคการผลิตอื่นๆ รวมทั้งดูแลรักษาระบบนิเวศน์ซึ่งต้องมีการสร้างระบบข้อมูลการเกษตรที่เหมาะสม (Good-practice) และฐานข้อมูลต่างๆเพื่อให้ภาคเกษตรสามารถรับมือและเสริมสร้างความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนได้

(4) สนับสนุนการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนส่งเสริมเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรด้วยการแปรรูปและบรรจุภัณฑ์

(5) ปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูก การประมง และปศุสัตว์ ให้เหมาะสมกับพื้นที่บริเวณลุ่มน้ำโขง เพื่อให้สามารถต่อสู้กับภัยธรรมชาติต่างๆ อาทิ ภัยแล้ง น้ำท่วม ปรากฏการณ์เอลนีโญและลานินญา เป็นต้น และสนับสนุนงานวิจัยและนวัตกรรมมาพัฒนากระบวนการผลิตและแปรรูปสินค้าประมง และสัตว์น้ำเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงและมีคุณภาพ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตภาคการประมงเพื่อการเก็บรักษาและสร้างมูลค่าเพิ่ม

1.3.3 แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงภายในปี 2580”

พันธกิจ

1. พัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
2. ปรับปรุงสภาวะแวดล้อมสู่เมืองแห่งความสะอาด
3. พัฒนานองค์ความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ค่านิยม UDON TEAM

U : Unity : มีเอกภาพ

D : Development : พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

O : Openmind : เปิดใจให้บริการ

N : Network : สานเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน

T : Transparency : มีความโปร่งใส

E : Excellence : เน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน

A : Accountability : มีความรับผิดชอบ

M : Morality : มีศีลธรรม

เป้าประสงค์รวม

เพื่อสร้างความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เฉลี่ย 5 ปีย้อนหลังต่อปี

ค่าเป้าหมาย

ร้อยละ 5

การจัดลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์

ลำดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ : การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อเพิ่มมูลค่าการลงทุน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1.ส่งเสริมอุตสาหกรรมและแรงงานเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ 2.พัฒนาแผนการตลาดต่างประเทศเพื่อให้แข่งขันได้ 3.ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและพัฒนาด้านเทคโนโลยี เพื่อรับรองการค้า การลงทุน และการบริการ 4.สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัดเฉลี่ย 5 ปีซ้อนหลังต่อปี

ลำดับที่ 2 ยุทธศาสตร์ : การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้พึ่งพาตนเองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1.ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร 3.พัฒนาการผลิต การแปรรูป และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและภาคอุตสาหกรรม 4.ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาเกษตร ร้อยละ 3 ต่อค่าเฉลี่ยผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาเกษตรย้อนหลัง 5 ปี

ลำดับที่ 3 ยุทธศาสตร์ : การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคม มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนให้มีความเข้มแข็ง มีความรู้ มีการศึกษา มีสุขภาพที่ดี ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1.ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุคุณภาพดี 2.พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย 3.พัฒนากลไกการดำเนินงานลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคมคนอุดรธานี 4.พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมสุขภาพชีวิต	1.อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด (ไม่น้อยกว่า 80 ปี) 2.อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดี (ไม่น้อยกว่า 72 ปี) 3.ร้อยละของผู้เรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : จบ ม. 3 เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น : สายสามัญ (ม.4) และสายอาชีพ (ปวช.)) 4.จำนวนผู้ผ่านการอบรมเครือข่ายการแนะนำอาชีพสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ลำดับที่ 4 ยุทธศาสตร์ : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบริการ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อให้จังหวัดอุดรธานีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และเติบโตอย่างมีคุณภาพภาพตอบสนองการท่องเที่ยวทุกรูปแบบอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวโดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 2.พัฒนาขีดความสามารถของมนุษย์ ผลิตภัณฑ์ และบริการด้านการท่องเที่ยวมุ่งสู่ MICE City 3.พัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการโดยคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์วิถีไทย 4.ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวและสร้างโอกาสจากการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่หลากหลาย	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากรายได้การท่องเที่ยวต่อปี

ลำดับที่ 5 ยุทธศาสตร์ : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับ

ประชาชน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1.ปกป้อง อนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 2.ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษแบบมีส่วนร่วม 3.พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วม	1.ร้อยละของพื้นที่ป่าที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปี 2.จำนวนบ่อขยะที่ถูกต้องหลักวิชาการ เพิ่มขึ้น 15 แห่งต่อปี

ลำดับที่ 6 ยุทธศาสตร์ : การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อให้ประเทศชาติมีความมั่นคง และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและ

ทรัพย์สิน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
1.ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและจัดระเบียบสังคม 2.รักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน 3.ยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐสู่ความเป็นเลิศ	ร้อยละที่ลดลงของคดีอาญา 4 กลุ่ม

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี

1.4.1 วิสัยทัศน์ของจังหวัด (Vision)

“เมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางการค้า การบริการ เกษตรอุตสาหกรรมการเกษตร และธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว”

1.4.2 เป้าประสงค์ของจังหวัด (Goals)

- (1) ด้านการเกษตร (ระบบนิเวศ เกษตรอุตสาหกรรมเดิม) เพื่อลดความสูญเสียจากธรรมชาติ เพิ่มโอกาสใช้น้ำและป่าไม้ พร้อมขยายฐานการผลิตด้านการเกษตร
- (2) ด้านอุตสาหกรรม เพื่อปรับโครงสร้างสินค้าเกษตร โดยรักษาไว้ซึ่งสมดุลธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- (3) การค้า การลงทุน (การค้าชายแดนเดิม) เพิ่มศักยภาพการผลิต การกระจายสินค้า ร่วมกับกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
- (4) OTOP เพิ่มศักยภาพมูลค่าการผลิต OTOP ร้อยละ 10
- (5) การท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวร้อยละ 3-5 ต่อปี และรายได้จากการท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 7-8 ต่อปี

1.4.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด (Strategic Issues)

- (1) ยุทธศาสตร์ด้านการฟื้นฟูระบบนิเวศน์
- (2) ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร
- (3) ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว
- (4) ยุทธศาสตร์ด้านการค้าการลงทุน
- (5) ยุทธศาสตร์ผลิตภัณฑ์ชุมชน
- (6) ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมความเข้มแข็งของสังคมและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดี

1.4.4 ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของจังหวัด (Strategies)

● ด้านการเกษตร (ระบบนิเวศ เกษตรอุตสาหกรรมเดิม)

- (1) ลดความสูญเสียจากธรรมชาติ และนำแนวพระราชดำริมาแก้ไข
- (2) เพิ่มโอกาสการใช้น้ำและป่าไม้ ให้ความสมดุลของนิเวศ
- (3) เพิ่มเศรษฐกิจในการเพิ่มป่าโดยใช้ป่าโดยใช้แนวเกษตร
- (4) การผลิตที่มีประสิทธิภาพ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- (5) สร้างมูลค่าเพิ่มจากโซ่การผลิต
- (6) สร้างความเข้มแข็งในเศรษฐกิจระดับรากหญ้า

(7)

- **ด้านการท่องเที่ยว**

- (1) เพิ่มศักยภาพและมูลค่าแหล่งท่องเที่ยว
- (2) พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- (3) พัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์
- (4) ประสานความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
- (5) พัฒนาโครงข่ายการคมนาคม

- **การค้า การบริการ (การค้าชายแดนเดิม)**

- (1) พัฒนาความร่วมมือทางการค้า และการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง

- **ด้าน OTOP**

- (1) เพิ่มศักยภาพมูลค่าการผลิตสินค้า OTOP

1.4.5 ตัวชี้วัดเป้าประสงค์และเป้าหมายของจังหวัด

- **ด้านการเกษตร (ระบบนิเวศ เกษตรอุตสาหกรรม)**

- สร้างฝายต้นน้ำแบบผสมผสาน 7,200 แห่ง กังถาวร 74 แห่ง ถาวร 37 แห่ง
- ก่อสร้างแก้มลิงบริเวณพื้นที่เสี่ยงภัย 3 แห่ง
- เพิ่มพื้นที่ปลูกยางพารา 90,000 ไร่
- ผลิตแม่โคนม 500 ตัว
- ขยายพันธุ์โคเนื้อ เพื่อเป็นฐานการผลิตลูกโคขุนให้ได้ 800 ตัว
- โครงการปลูกพืชอุตสาหกรรมเกษตรครัวเรือนเป้าหมาย 44,000 ไร่
- โครงการก่อสร้างโรงงานผลิตอาหารสัตว์ 1 แห่ง
- สร้างแนวป้องกันไฟฟ้า ระยะทาง 180 กม.
- โครงการเกษตรยั่งยืน เป้าหมาย 4,791 ครัวเรือน

- **ท่องเที่ยว**

- จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 อัตราการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวร้อยละ 7

- **การค้า การลงทุน (การค้าชายแดนเดิม)**

- มูลค่าการค้า การลงทุนของจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพิ่มขึ้น ปีละ 5 %

- **OTOP**

- กลุ่มผู้ผลิตจำหน่ายเสื้อผ้าพื้นเมือง และเสื้อผ้าสำเร็จรูปตามโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้น 20 %
- มีหอประชุม และศูนย์แสดงสินค้า นตผ. จำนวน 1 หลัง

- **อุตสาหกรรม**

- แผนการศึกษาความเหมาะสมโครงการฯ และระบบสารสนเทศฯ

1.6 Thailand 4.0

บทสรุปของ THAILAND 4.0 คืออะไร

หันไปดูสิ่งที่เป็นอดีตหรือความเป็นประวัติศาสตร์ที่มีการวิวัฒนาการมาจะเป็นในสิ่งที่เกิดขึ้นที่เราเรียกว่าอดีต ประเทศไทยมีการปรับโมเดลเศรษฐกิจอยู่หลายครั้ง การปรับแต่ละครั้งก็ทั้งมาจากปัจจัยภายในประเทศและต่างประเทศ รัฐบาลยุคหนึ่งๆ ก็จะดำเนินการเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ให้เกิดกับประชาชนและนักลงทุนต่างชาติ จะกล่าวโดยสรุปแบบรวบรัดก็คือ ประเทศไทยพัฒนาเศรษฐกิจที่เริ่มจาก

1.เศรษฐกิจ ภาคการเกษตร ก็คือ THAILAND 1.0

2.เศรษฐกิจ อุตสาหกรรมเบา ก็คือ THAILAND 2.0

3.เศรษฐกิจ อุตสาหกรรมหนัก ก็คือเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันที่เน้นอุตสาหกรรมหนัก ก็คือ THAILAND 3.0 และภายใต้เศรษฐกิจแบบนี้แหละที่ทำให้คนไทยต้องเผชิญกับกับดักประเทศรายได้ปานกลางและต้องเผชิญกับสิ่งที่เรียกว่า กับดักความเหลื่อมล้ำของความมั่นคง และกับดักความไม่สมดุลในการพัฒนา กับดักเหล่านี้ล้วนเป็นประเด็นที่ท้าทายรัฐบาล ในการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อก้าวข้าม ประเทศไทย 3.0 ไปสู่ประเทศไทย 4.0

THAILAND 4.0 ประเทศไทย 4.0 เป็นความมุ่งมั่นของรัฐบาล คสช. ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กล่าวคือ ในปัจจุบัน เรายังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ ทำมา ได้น้อย เราต้องการปรับเปลี่ยนเป็น ทำน้อยได้มาก นั้นหมายถึงการขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อยใน 3 มิติสำคัญ คือ

1.เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม

2.เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

3.เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

THAILAND 4.0 จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ

1.เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

2.เปลี่ยนจาก Traditional SMEs, หรือ SMEs ที่มีอยู่ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

3.เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services

4.เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูงขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม

นายสุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ กับ ถ้อยแถลง ประเทศไทย 4.0 จึงเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจยุคใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการแปลงความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายทางชีวภาพ และความหลากหลายเชิงนวัตกรรม ให้เป็นความได้เปรียบในแข่งขัน

โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีเชิงอุตสาหกรรมเป้าหมายประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech)
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ (Health, Wellness&Bio-Med)
3. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence & Embedded Technology)
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Service)

ทั้ง 5 กลุ่มเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป้าหมาย จะเป็นแพลตฟอร์มในการสร้าง “New Startups” ต่างๆ มากมาย อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (AgriTech) เทคโนโลยีอาหาร (FoodTech) ในกลุ่มที่ 1 เทคโนโลยีสุขภาพ (HealthTech) เทคโนโลยีการแพทย์ สปา ในกลุ่มที่ 2 เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (RoboTech) ในกลุ่มที่ 3 เทคโนโลยีด้านการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (EdTech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Marketplace) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) ในกลุ่มที่ 4 เทคโนโลยีการออกแบบ (DesignTech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (TravelTech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) ในกลุ่มที่ 5 เป็นต้น

2. วิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาอำเภอ

วิสัยทัศน์อำเภอเพ็ญ

3. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลนาบัว

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 แนวทางการพัฒนาด้านงานโครงสร้างพื้นฐาน
- 1.2 แนวทางการพัฒนาด้านงานสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- 1.3 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชนในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

- 2.1 แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกร จัดตั้งตลาดจำหน่ายสินค้าภาคการเกษตร ส่งเสริมการขายอาหาร แปรรูปอาหารจากแหล่งน้ำธรรมชาติ และป่าชุมชน
- 2.2 แนวทางการพัฒนาการส่งเสริม สนับสนุนการฝึกอบรมกลุ่มอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการส่งเสริมการศึกษา กีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- 3.1 แนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรม ส่งเสริม สนับสนุนด้านการศึกษา กีฬา นันทนาการ ในโรงเรียนและการศึกษานอกระบบ
- 3.2 แนวทางการพัฒนาพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐาน
- 3.3 แนวทางการพัฒนาศาสนสถาน ส่งเสริมอนุรักษ์ สืบสาน ฟื้นฟูประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

- 4.1 แนวทางการส่งเสริมเครือข่ายด้านสาธารณสุขในหมู่บ้าน
- 4.2 แนวทางการสนับสนุน สร้างเสริม การควบคุม การระบาดของโรคในท้องถิ่น
- 4.3 แนวทางการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

- 5.1 แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส
- 5.2 แนวทางการพัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 5.3 แนวทางการป้องกัน แก้ไขปัญหายาเสพติด และจัดระเบียบสังคม
- 5.4 แนวทางการส่งเสริมการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

- 6.1 แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 6.2 แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

วิสัยทัศน์

“ยึดมั่นธรรมาภิบาล พัฒนาแบบบูรณาการ ประสานชุมชน”

พันธกิจ

พันธกิจการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลนาบัว

พันธกิจที่ 1 ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

พันธกิจที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

พันธกิจที่ 3 ด้านการส่งเสริมการศึกษา กีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญา

ท้องถิ่น

พันธกิจที่ 4 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

พันธกิจที่ 5 ด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

พันธกิจที่ 6 ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายหรือเป้าประสงค์ที่ต้องการพัฒนา

จุดมุ่งหมาย / เป้าประสงค์ เพื่อการพัฒนาตำบลนาบัว

1. มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สะดวกครบถ้วน
2. ส่งเสริมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจการมีรายได้มีงานทำและสวัสดิการที่ดีขึ้น
3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
 4. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล
 5. อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
 6. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและควบคุมป้องกันไม่ให้เกิดมลพิษ

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต.นาบัว	ความสอดคล้อง				
	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12	ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดอุตรธานี	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดอุตรธานี
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบโลจิสติกส์	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี ของอนุ ภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพการค้าการ ลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขัน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 เสริมสร้างความเข้มแข็งของ สังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของ ประชาชน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาการเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิต และการบริการที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มศักยภาพการผลิตทาง การเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อ การแข่งขัน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร ให้ได้มาตรฐานในรูปแบบเกษตร ปลอดภัย	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการค้า การลงทุน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการส่งเสริมการศึกษา กีฬา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอ ภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อม ล้ำในสังคม	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี ของอนุ ภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการท่องเที่ยว การ บริการ และการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต.นาบัว	ความสอดคล้อง				
	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12	ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดอุดรธานี	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดอุดรธานี
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อ การพัฒนาอย่างยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี ของอนุ ภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์อย่าง ยั่งยืน	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 เสริมสร้างความเข้มแข็งของ สังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของ ประชาชน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การฟื้นฟูระบบนิเวศน์
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านสังคมและการพัฒนา คุณภาพชีวิต	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอ ภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อม ล้ำในสังคม ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างเสริมความมั่นคงแห่งชาติเพื่อ การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและ ยั่งยืน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการ พัฒนา	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี ของอนุ ภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการท่องเที่ยว การ บริการ และการส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต.นาบัว	ความสอดคล้อง				
	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12	ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัดอุตรธานี	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดอุตรธานี
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการพัฒนาบริหารจัดการ ตามหลักธรรมาภิบาล	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้าง ศักยภาพคน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุน มนุษย์ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกัน การทุจริต ประพฤติมิชอบและธรรมาภิ บาลในสังคมไทย	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ ด้านอารยธรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี ของอนุ ภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการ บริหารจัดการภาครัฐ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 เสริมสร้างความเข้มแข็งของ สังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของ ประชาชน

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาบัว

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาบัว เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนา ด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาบัว รวมทั้งวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็งของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อม ภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลนาบัว ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน ซึ่งสามารถตอบโจทน์ได้ว่าท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน สำหรับใช้เป็นกรอบในการพัฒนาในปีต่อไป

ทั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ SWOT (Strength – S, Weak – W, Opportunity – O, Threat – T)

Analysis/Demand (Demand Analysis/Global Demand และ Trend)

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (S = Strength)

- มีเครือข่ายที่เข้มแข็ง
- ผู้นำชุมชน/แกนนำมีความเข้มแข็ง
- มีพื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม
- ได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มจากภาครัฐ
- ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีความร่วมมือในการทำกิจกรรมส่วนร่วม
- เป็นหมู่บ้านปลอดยาเสพติด
- มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ และมีความเข้มแข็ง
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม

จุดอ่อน (W = Weakness)

- ขาดน้ำอุปโภคบริโภค
- ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาการจัดกลุ่ม
- ไม่มีการบริหารจัดการกลุ่มต่างๆ ที่ดี
- การส่งเสริมการฝึกอาชีพไม่ต่อเนื่อง
- คณะกรรมการกลุ่มต่าง ๆ ยังขาดทักษะในการบริหารจัดการกลุ่ม

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (O = Opportunity)

- พัฒนาเป็นหมู่บ้านเกษตรกรรม-เกษตรอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมีในพื้นที่
- เป็นหมู่บ้านส่งเสริมอาชีพขนาดเล็ก
- พัฒนาแหล่งน้ำหรือประปาให้สามารถดื่มได้

อุปสรรค (T = Threat)

- ปัจจัยการผลิตมีราคาสูง
- ศักยภาพทุนในชุมชนนอกระบบมีอัตราเพิ่มสูง
- การเสี่ยงต่อการกู้ยืมทุนนอกระบบมีอัตราเพิ่มสูง
- การหมุนเวียนเงินกองทุนในหมู่บ้านผิวดัตุประสงค์
- ปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่เมืองใหญ่ หรือนิคมอุตสาหกรรม

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การวิเคราะห์การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาบัว สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลนาบัว จึงทำการวิเคราะห์ปัญหาสภาพของปัญหาที่เกิดจากความต้องการของประชาชนที่รวบรวมมาจากการทำประชาคมหมู่บ้าน/ชุมชน

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
1.ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	1.ประชาชนมีความยากจนมีภาระหนี้สินจำนวนมาก เนื่องจากยังขาดการวางแผนการประกอบอาชีพที่ดี	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำให้อยู่รอดในสังคม
	2.ขาดอาชีพเสริมนอกฤดูการทำเกษตร ไม่มีอาชีพที่แน่นอน ทำให้ขาดโอกาสที่จะสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน หรือชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลง การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว กันไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	3.การขาดการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งกลุ่มนับว่าเป็นพลังสำคัญในระบบเศรษฐกิจชุมชน	ทุกหมู่บ้าน	ระบบการผลิตแบบกลุ่มจะช่วยให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ดีกว่าทั้งด้านต้นทุนแรงงาน และผลผลิต
	4.การขาดเงินทุนประกอบอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ยังอยู่ในฐานะที่ยากจน การลงทุนประกอบอาชีพยังขาดแคลนทุนทรัพย์	ทุกหมู่บ้าน	-การส่งเสริมให้ระบบเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเข้มแข็ง และยั่งยืน

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	5.การขาดความสนใจ จริงใจ จริงจัง ของประชาชนในพื้นที่เอง ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการ ช่วยเหลือของภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆ ที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบผลสำเร็จมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
2.ปัญหาด้าน การเมืองการบริหาร	1.ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้ด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองยังอ่อนแอ	ทุกหมู่บ้าน	การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการเมืองการปกครองโดยประชาชน ดังนั้นการพัฒนาคณะความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคมเกิดความสมดุล
	2.ประชาชนยังขาดความสนใจ ในด้านการมีส่วนร่วม ด้านการเมือง การปกครอง และการบริหารหรือพัฒนาท้องถิ่นทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ปัญหาของบุคคลบางกลุ่ม	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและการแก้ปัญหาหรือการวางแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย
	3.การทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น มีความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน เนื่องจากค่านิยมการเลียนแบบ ที่ผิดๆ การส่งเสริมให้สถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็งจะบรรเทาปัญหานี้	ทุกหมู่บ้าน	-โครงการส่งเสริมต่างๆ ที่รัฐจัดให้ชุมชน จะประสบผลสำเร็จมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติแต่ละชุมชน
	4.ปัญหาที่เกิดจากภัยธรรมชาติเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจ ชีวิตและทรัพย์สิน นับวันจะมีความพร้อมเสมอ จะช่วยลดความสูญเสียได้ในระดับหนึ่ง	ทุกหมู่บ้าน	-ปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้สภาวะอากาศฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงเกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	5.ประชาชนไม่เข้าใจในระบบบริหารงานของ อบต.ทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการติดต่อ ประสานงาน อยู่บ่อยครั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-อบต.เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน และนับวันภารกิจจะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการสร้างความเข้าใจกับประชาชนจึงเป็นสิ่งสำคัญ
	6.ข้าราชการหรือพนักงาน ต้องปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ดีที่สุด มากกว่าที่เป็นอยู่	พนักงานส่วนตำบลหรือพนักงานจ้าง	-การบริการที่ดีขององค์กร เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของผู้รับบริการ ดังนั้นการข้าราชการผู้ปฏิบัติงานต้องมีจิตสำนึกในการให้บริการที่ดี
	7.ระบบบริหารจัดการของภาครัฐยังมีกฎระเบียบที่มาก ทำให้การให้บริการประชาชนยังขาดความคล่องแคล่วตัว และมีขั้นตอนมาก	พนักงานส่วนตำบลหรือพนักงานจ้าง	-การอธิบายและการประชาสัมพันธ์ การทำความเข้าใจให้ประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบถึงบทบาทและวิธี การบริหารงาน วิธีการทำงานของ
3.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1.ถนนเพื่อการลำเลียงผลผลิตทางการเกษตรไม่เพียงพอทำให้การลำเลียงผลผลิตไม่สะดวกล่าช้า	ทุกหมู่บ้าน	-การเกษตรยังเป็นพื้นฐานหลักทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งหากระบบเศรษฐกิจจะด้อยลงถ้ามีความแข็งแกร่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศแข็งแกร่ง -การพัฒนาระบบขนส่งการลำเลียงผลผลิตจะช่วยให้ผลผลิตออกสู่ตลาดได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อความต้องการของผู้บริโภค

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	2.เส้นทางการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านหรือระหว่างสถานที่ราชการที่สำคัญไม่สะดวกในการติดต่อเพื่อรับบริการจากหน่วยงานนั้นๆ	ทุกหมู่บ้าน	-การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ท้องถิ่นเป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ประชาชนจะมารับบริการมากขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้มีความสะดวก
	3.ขาดแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคที่เพียงพอ โดยเฉพาะในฤดูแล้งจะรุนแรงมาก	หมู่บ้านที่ยังไม่มีระบบน้ำประปา	-น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค เป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตท้องถิ่นต้องดูแลจัดหาให้เพียงพอ
	4.ระบบไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะครัวเรือนที่ตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้านและไฟฟ้าเข้าถึง	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบพลังงานทดแทน จะมีบทบาทสำคัญในอนาคต โดยเฉพาะไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์จะสามารถแก้ปัญหาสำหรับพื้นที่ห่างไกลคู่สายไฟฟ้า
	5.ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอสำหรับจุดที่จำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	-ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินนับวันยิ่งรุนแรงขึ้นการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะจะสามารถลดปัญหาได้ระดับหนึ่ง
4.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ	1.ขาดระบบบริหารจัดการน้ำที่ดีเนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำอย่างรุนแรง	ทุกหมู่บ้าน	-การสร้างระบบบริหารจัดการน้ำถือว่าการเตรียมรับมือปัญหาน้ำท่วมหรือขาดแคลนน้ำได้ดีที่สุดไม่ว่าจะเป็นการสร้างที่กักเก็บน้ำการสร้างระบบชลประทาน การสร้างระบบระบายน้ำ

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	2.การใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำที่มีอยู่คุ้มค่า แหล่งน้ำนั้นว่าเป็นมีประโยชน์มากกว่าเพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค หากแต่ยังสามารถสร้างอาชีพที่ดีสร้างรายได้ และประโยชน์ในด้านต่าง ๆ นานับประการ	ทุกหมู่บ้าน	-การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำ จะช่วยให้ชุมชนรู้จักวิธีการหารายได้พึ่งตนเอง พึ่งทรัพยากรที่มีอยู่ซึ่งเป็นไปตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะเป็นทางออกที่สำคัญของโลกในอนาคต
	3.พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมยังไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข หรือฟื้นฟู	ทุกหมู่บ้าน	-หากไม่มีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม คุณภาพของดินจะเสื่อมโทรม
	4.พื้นที่ป่าสีเขียวลดน้อยลง เนื่องจากการบุกรุกถางป่า	ทุกหมู่บ้าน	-หากยังมีการทำลายป่าไปเรื่อย จะทำให้เกิดปัญหาระบบนิเวศ ปัญหาฝนแล้ง ปัญหาน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลาก
	5.ขยะและสิ่งปฏิกูล ถือว่าเป็นสิ่งที่กำลังจะสร้างปัญหาให้กับสังคมชนบท หากไม่มีการวางแผนที่ดีจะกลายเป็นปัญหาที่ยากจะแก้ไข	ทุกหมู่บ้าน	-ควรจะมีการสร้างระบบบริหารหรือจัดการกำจัดขยะอย่างถูกวิธีโดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากนับวันปริมาณขยะที่กำลังจัดยาก ขยะมีมลพิษจะยิ่งขึ้น
	6.สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่ยังไม่ได้รับการพัฒนา หรือปรับปรุงให้เป็นที่ยุ้จัก	ทุกหมู่บ้าน	-การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะเป็นพื้นที่นิยมมากขึ้น สมควรที่จะมีการพัฒนาหรือยังดิงศักยภาพที่มีอยู่ มาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด
5.ปัญหาด้านสาธารณสุข	1.ประชาชนยังขาดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันโรคระบาดต่างๆ ทำให้ยากแก่การป้องกัน	ทุกหมู่บ้าน	-ความเจริญของโลกทำให้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลง การวางแผนชีวิตที่ดีจะทำให้อยู่รอดในสังคม

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	2.ประชาชนยังขาดความสนใจในการรักษาสุขภาพ และปัญหาด้านสุขอนามัย	ทุกหมู่บ้าน	-สภาพอากาศ ฤดูกาลของโลกเปลี่ยนแปลงไป การพึ่งพาการเกษตรตามฤดูกาลอย่างเดียว ไม่เพียงพอที่จะสร้างชุมชนเข้มแข็ง
	3.ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการดูแล ทำให้ต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	-ระบบครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น สภาวะทางเศรษฐกิจจะบีบรัดให้แต่ละคนมุ่งเอาตัวรอด และเห็นแก่ตัว
	4.การเผยแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีอยู่ในสังคม เนื่องจากขาดความต่อเนื่องในการปราบปรามและป้องกันปัญหา	ทุกหมู่บ้าน	-มีการพัฒนาวิธีการขนส่งยาเสพติดรูปแบบใหม่ ทำให้ยากแก่การป้องกันและสกัดกั้น วิธีแก้บรรเทาปัญหาได้ก็คือการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม โดยเน้นที่สถาบันครอบครัว
6.ปัญหาด้านการศึกษา การศาสนา วัฒนธรรม	1.การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังไม่ดำเนินการในพื้นที่เนื่องจากยังไม่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ทุกหมู่บ้าน	-การศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญต่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กกว่าจะมีความรู้ ก้าวไกล เท้าทันต่อโลก เพียงใด
	2.ประชาชนยังขาดแหล่งเรียนรู้ที่เป็นการศึกษาตามอัธยาศัย หรือการศึกษานอกระบบ ทำให้ยังมีความรู้ที่ล้าหลังไม่ทันต่อเหตุการณ์บ้านเมือง	ทุกหมู่บ้าน	การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด การศึกษานอกระบบ จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการสร้างกระบวนการคิดและการเรียนรู้ในชุมชน ทำให้เกิดการค้นพบศักยภาพของตนเอง
	3.การเสื่อมศีลธรรมทางศาสนาของคน ทำให้ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคมหลายเรื่องตามมา	ทุกหมู่บ้าน	-วัตถุนิยมเข้าครอบงำสังคม ทำให้เกิดความวุ่นวายในสังคมสมควรที่จะส่งผลให้เกิดศีลธรรมโดยใช้ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

ปัญหา	สภาพปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
	4.วัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงาม ภูมิปัญญาชาวบ้าน เริ่มสูญหายเนื่องจากไม่ได้รับความสนใจ จากเยาวชนรุ่นหลัง	ทุกหมู่บ้าน	-วัฒนธรรมที่สั่งสมมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นจะสูญหายไปหากไม่มีการดำรงรักษาไว้
	5.ประชาชนในพื้นที่ขาดการตื่นตัวในการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ	ทุกหมู่บ้าน	-การกีฬาจะพัฒนาเข้าสู่ระบบอาชีพมากขึ้น การเล่นกีฬาในอนาคตจะสามารถยึดเป็นอาชีพได้หรือการกีฬาจะสามารถสร้างสุขภาพที่ดีให้เกิดขึ้นได้ จึงสมควรที่จะมีการสนับสนุนการเล่นกีฬาในทุกรูปแบบ